

BETTATI

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
14 päivänä heinäkuuta 1998 *

Asiassa C-341/95,

jonka Pretura circondariale di Avezzano (Italia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

Gianni Bettati

vastaan

Safety Hi-Tech Srl

ennakkoratkaisun otsonikerrosta heikentävistä aineista 15 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3093/94 (EYVL L 333, s. 1) 5 artiklan pätevydestä,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. Gulmann, H. Ragnemalm ja M. Wathelet sekä tuomarit G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, D. A. O. Edward, P. Jann, L. Sevón ja K. M. Ioannou (esittelevä tuomari),

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

julkisasiamies: P. Léger,
kirjaaja: johtava hallintovirkkamies H. A. Rühl,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Safety Hi-Tech Srl, edustajinaan asianajajat Maurizio Maresca ja Salvatore Elio La Rosa, Genova,
- Italian hallitus, asiamiehenään ulkoasiainministeriön diplomaattisten riita-asioiden osaston osastopäällikkö professori Umberto Leanza, avustajanaan valtionasiamies Pier Giorgio Ferri,
- Itävallan hallitus, asiamiehenään kanslerinviraston ministerineuvos Wolf Okressek,
- Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet Anna Lo Monaco ja Guus Houttuin,
- Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet Laura Pignataro ja Antonio Aresu,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Safety Hi-Tech Srl:n, edustajanaan Maurizio Maresca, Italian hallituksen, asiamiehenään Pier Giorgio Ferri, Espanjan hallituksen, asiamiehinään valtionasiamiehet Rosario Silva de Lapuerta ja Nuria Díaz Abad, Ranskan hallituksen, asiamiehenään ulkoasiainministeriön oikeudellisen osaston apulaisulkoasiainsihteri Romain Nadal, neuvoston, asiamiehinään Anna Lo Monaco ja Guus Hout-

tuin, ja komission, asiamiehinään Laura Pignataro ja Paolo Stancanelli, 11.11.1997 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 3.2.1998 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Pretura circondariale di Avezzano on esittänyt 16.10.1995 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 30.10.1995, EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla ennakkoratkaisukysymyksen otsonikerrosta heikentävistä aineista 15 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3093/94 (EYVL L 333, s. 1, jäljempänä asetus) 5 artiklan pätevyydestä.
- 2 Tämä kysymys on esitetty riita-asiassa, jossa on kyse siitä, että G. Bettati, joka on Bettati Antincendio di Reggio Emilia -nimisen yrityksen omistaja, kieltäytyi maksamasta kauppahinnan Safety Hi-Tech Srl:lle (jäljempänä Safety) NAF S III -nimisen tuotteen toimituksesta; tämä tuote sisältää osittain halogenoituja kloori-fluorihiilivetyjä ja sitä käytetään palontorjunnassa.
- 3 Pääasiaan liittyvistä asiakirjoista ilmenee, että Safety toimitti 12.5.1995 tehdyn sopimuksen perusteella tietyn määrän kyseistä tuotetta, jonka osalta se sai osan kauppahinnasta. G. Bettatin kieltäytyttyä maksamasta jäljellä olevaa kauppahintaa, joka oli 22 294 730 Italian liiraa, Safety haki Pretura circondarialelta väliaikaismääräystä G. Bettatia vastaan.

- 4 Tämä tuomioistuin määräsi 31.7.1995 tekemällään päätöksellä G. Bettatin maksamaan jäljellä olevan kauppahinnan Safetylle. G. Bettati haki takaisinsaantia tämän päätöksen johdosta sillä perusteella, että koska asetuksen 5 artiklassa kiellettiin kyseisten tuotteiden myynti, ostettu tuote oli sopimuksen tekemisen jälkeen todettu sopimattomaksi ja tarpeettomaksi, mikä oikeuttaa Italian siviililain 1497 §:n mukaan purkamaan sopimuksen.
- 5 Safety nosti kanteen ja väitti, että asetus on ristiriidassa EY:n perustamissopimuksen 3, 5, 30, 86, 92 ja 130 r artiklan kanssa, siltä osin kuin siinä kielletään osittain halogenoitujen kloorifluorihilivetyjen käyttö palontorjunnassa.
- 6 Asetuksen oikeudellinen perusta on perustamissopimuksen 130 s artikla, jolla on tarkoitus toteuttaa perustamissopimuksen 130 r artiklassa asetetut tavoitteet; kuten asetuksen johdanto-osan perustelukappaleista ilmenee, asetuksen päämääränä on toteuttaa toimenpiteitä otsonikerrosta heikentävien aineiden poistamiseksi asteittain ottaen huomioon tieteelliset ja tekniset tiedot sekä korvaavien aineiden olemassaolo.
- 7 Kuten asetuksen kolmannelta, neljänneltä ja viidenneltä perustelukappaleesta ilmenee, asetus on annettu erityisesti niiden yhteisön sitoumusten täyttämiseksi, jotka perustuvat yhtäältä 22.3.1985 tehtyyn otsonikerroksen suojelua koskevaan Wienin yleissopimukseen (jäljempänä Wienin yleissopimus), otsonikerrosta heikentävistä aineista 16.9.1987 tehtyyn Montrealin pöytäkirjaan (14.10.1988 tehty neuvoston päätös 88/540/ETY, EYVL L 297, s. 8), tähän pöytäkirjaan 29.6.1990 tehtyihin muutoksiin (ks. 12.12.1991 tehty neuvoston päätös 91/690/ETY, EYVL L 377, s. 28) sekä toisaalta otsonikerrosta heikentävistä aineista tehtyyn Montrealin pöytäkirjaan 25.11.1992 tehtyyn toiseen muutokseen (ks. 2.12.1993 tehty neuvoston päätös 94/68/EY, EYVL 1994, L 33, s. 1); kaikki yhteisön jäsenvaltiot ovat osapuolina näissä sopimuksissa ja pöytäkirjoissa.
- 8 Asetuksen 1 artiklassa määritellään asetuksen soveltamisala ja täsmennetään, että asetus koskee siinä lueteltujen valvottaviksi aineiksi kutsuttujen eri aineiden

tuotantoa, tuontia, vientiä, tarjontaa, käyttöä ja/tai talteenottoa, ja näiden aineiden joukossa on mainittu osittain halogenoidut kloorifluorihilivedyt ja halonit.

- 9 Osittain halogenoidut kloorifluorihilivedyt on määritelty asetuksen 2 artiklan 12. luetelmakohdassa yhdeksi liitteessä I olevassa VIII ryhmässä luetelluksi valvottavaksi aineeksi, mukaan lukien niiden isomeerit. Halonit on määritelty saman artiklan seitsemännessä luetelmakohdassa yhdeksi liitteessä I olevassa III ryhmässä luetelluksi valvottavaksi aineeksi, mukaan lukien niiden isomeerit.
- 10 Erityisesti osittain halogenoitujen kloorifluorihilivetyjen käyttöjärjestelyn osalta asetuksen 4 artiklan 8 kohdassa, 9 kohdan toisessa alakohdassa ja 10 kohdassa säädetään erityissäännökset, joita sovelletaan sellaisiin osittain halogenoituihin kloorifluorihilivetyihin, joita niiden valmistajat tai maahantuojat luovuttavat markkinoille tai käyttävät itse.
- 11 Kaikkea muuta osittain halogenoitujen kloorifluorihilivetyjen käyttöä valmistajien ja tuojien omaa käyttöä lukuun ottamatta säännellään asetuksen 5 artiklassa, jonka otsikkona on ”Osittain halogenoitujen kloorifluorihilivetyjen käytön rajoittaminen” ja jossa säädetään seuraavaa:

”1. Tämän asetuksen voimaantuloa seuraavan kuukauden ensimmäisestä päivästä lähtien osittain halogenoitujen kloorifluorihilivetyjen käyttö on kielletty lukuun ottamatta niiden käyttöä:

— liuottimina

— jäähdytysaineina

- eristykseen käytettävien kovien vaahtomuovien ja turvatarkoituksiin käytettävien yhtenäisen pinnan muodostavien solumuovien tuotannossa,
- laboratoriotarkoituksissa, erityisesti tutkimus- ja kehitystyössä,
- raaka-aineena muiden kemikaalien valmistuksessa

ja

- kantokaasuina sterilointiaineissa suljetuissa järjestelmissä.

2. 1 päivästä tammikuuta 1996 alkaen osittain halogenoitujen kloorifluorihilivetyjen käyttö on kielletty:

- muissa kuin suljetuissa järjestelmissä tapahtuvassa käytössä liuottimina, mukaan luettuina puhdistuslaitteet ja ilman kylmäaluetta olevat avoimet kosteudenpoisto- tai kuivausjärjestelmät; sideaineissa ja muotinirrotusaineissa silloin, kun niitä ei käytetä suljetussa laitteistossa; putkistojen puhdistuksessa, jos kloorifluorihilivetyjä ei oteta talteen, ja aerosoleissa, lukuun ottamatta käyttöä reagenssien liuottimina sormenjälkien kehittämässä huokoisilta pinoilta kuten paperilta ja käyttöä kiinnitysaineena 1 päivän tammikuuta 1996 jälkeen valmistetuissa lasertulostimissa,

— 31 päivän joulukuuta 1995 jälkeen valmistetuissa laitteissa seuraavia käyttötarkoituksia varten:

a) jäähdytysaineina muissa kuin suljetuissa suorahaihdotusjärjestelmissä;

b) jäähdytysaineina kotitalouksien käyttämissä jääkaapeissa ja pakastimissa;

c) autojen ilmastointilaitteissa;

d) julkisen maaliikenteen ilmastointilaitteissa.

3. 1 päivästä tammikuuta 1998 alkaen osittain halogenoitujen kloorifluorihilivetyjen käyttö kielletään 31 päivän joulukuuta 1997 jälkeen valmistetuissa laitteissa seuraavia käyttötarkoituksia varten:

— julkisen rautatieliikenteen ilmastointilaitteissa,

— kantokaasuina sterilointiaineissa suljetuissa järjestelmissä.

4. 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen osittain halogenoitujen kloorifluorihilivetyjen käyttö kielletään 31 päivän joulukuuta 1999 jälkeen valmistetuissa laitteissa seuraavia käyttötarkoituksia varten:

— jäähdytysaineina julkisesti ja jakelussa käytettävissä kylmävarastoissa,

— jäähdytysaineina laitteissa, joiden akseliteho on vähintään 150 kW,

paitsi silloin, kun koodit, turvallisuussäännöt tai muut tämänkaltaiset pakkokeinot rajoittavat ammoniakkin käyttöä.

5. Tämän artiklan nojalla laitteiden, joita käyttörajoitus koskee, tuonti, [vapaaseen vaihdantaan]¹ laskeminen tai markkinoille luovuttaminen on kielletty alkaen päivästä, jolloin käyttörajoitus tulee voimaan. Laitteet, joiden on todettu olevan ennen käyttörajoituksen alkamispäivää valmistettuja, eivät kuulu kiellon piiriin.

6. Komissio voi 16 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti, ottaen huomioon teknisen kehityksen, täydentää, supistaa tai muuttaa 1—4 kohdassa olevaa luetteloa.”

1 — Lainausta on korjattu hakasuluissa olevin osin yhteisöjen tuomioistuimessa, koska asetuksen suomenkielinen käännös on epätarkka.

- 12 Halonien osalta asetuksen 3 artiklan 3 kohdassa säädetään seuraavaa, saman artiklan 8—12 kohdassa säädettyjä tiettyjä poikkeuksia lukuun ottamatta:

” — jokaisen tuottajan on varmistettava, että halonien tuotanto ei jatku 31 päivän joulukuuta 1993 jälkeen.

Jäsenvaltioiden toimittamien ilmoitusten perusteella komissio soveltaa 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen Montrealin pöytäkirjan osapuolten hyväksymässä päätöksessä IV/25 määrättyjä perusteita määrittääkseen ne välttämättömät käyttötarkoitukset, joita varten halonien tuotanto ja tuonti voitaisiin sallia yhteisössä 31 päivän joulukuuta 1993 jälkeen, sekä ne käyttäjät, jotka voisivat hyötyä näistä käyttötarkoituksista. Tuotanto ja tuonti sallitaan ainoastaan, jos ei ole mahdollista löytää sopivia vaihtoehtoja tai kierrätettyjä haloneja joltakin pöytäkirjan osapuolist.

Komissio myöntää lupia toisessa alakohdassa määrätuille käyttäjille ja ilmoittaa niille sen käyttötarkoituksen, jota varten lupa on myönnetty ja ne aineet ja aineiden määrät, joita niiden on lupa käyttää.

Sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jossa asianomainen tuotanto tapahtuu, voi antaa tuottajalle luvan tuottaa haloneja 31 päivän joulukuuta 1993 jälkeen edellä määrättyjen käyttäjien, joille lupa on myönnetty, tarpeen tyydyttämiseksi. Asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ilmoittaa komissiolle etukäteen aikomuksestaan antaa tällainen lupa.”

13 Asetuksen 4 artiklan 3 kohdassa säädetään halonien osalta myös seuraavaa:

” — jokaisen tuottajan on varmistettava, että se ei luovuta markkinoille tai käytä itse haloneja 31 päivän joulukuuta 1993 jälkeen.

Sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jossa asianomainen tuotanto tapahtuu, voi oikeuttaa tuottajan luovuttamaan markkinoille haloneja 31 päivän joulukuuta 1993 jälkeen 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti määriteltujen käyttäjien, joille lupa on myönnetty, tarpeen tyydyttämiseksi.”

14 Lisäksi ellei komissio myönnä poikkeuslupaa, asetuksen 8 artiklan 1 kohdassa kielletään muun muassa muista kuin pöytäkirjan osapuolina olevista maista tuotujen halonien laskeminen vapaaseen vaihdantaan yhteisössä riippumatta siitä, onko kyse käyttämättömistä, talteenotetuista tai regeneroiduista tuotteista, ja asetuksen 9 artiklassa kielletään myös muun muassa muista kuin pöytäkirjan osapuolina olevista maista tuotua halonia sisältävien tuotteiden laskeminen vapaaseen vaihdantaan yhteisössä.

15 On selvää, ettei asetuksessa ole halonien käytön osalta säännöstä, joka vastaa osittain halogenoitujen kloorifluorihilivetyjen käyttöä koskevaa 5 artiklaa.

16 Pretura circondariale oli epävarma asetuksen 5 artiklan pätevyydestä yhteisön ympäristöpolitiikkaa, tavaroiden vapaata liikkuvuutta ja vapaata kilpailua koskevien perustamissopimuksen määräysten kannalta, siltä osin kuin siinä kielletään varauksetta 1.6.1995 lukien osittain halogenoitujen kloorifluorihilivetyjen käyttö palontorjunta-aineena, koska tässä säännöksessä ei säädetä samanlaista kieltoa

halonien osalta, joita käytetään myös kyseiseen tarkoitukseen ja joiden otsonikerrosta tuhoava vaikutus on suurempi kuin osittain halogenoitujen kloorifluorihilivetyjen ja ympäristövaikutukset vielä haitallisemmat.

- 17 Näiden seikkojen perusteella kansallinen tuomioistuin on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko 15.12.1994 annetun neuvoston asetuksen N:o 3093/94 5 artikla EY:n perustamissopimuksen 3, 5, 30, 86, 92 ja 130 r artiklan perusteella pätevä siltä osin, kuin siinä kielletään 1.6.1995 lukien osittain halogenoitujen kloorifluorihilivetyjen käyttö palontorjunta-aineina edellä perusteluosassa esitettyjen seikkojen perusteella?”

- 18 Kysymyksellään kansallinen tuomioistuin kysyy ainoastaan, onko kielto käyttää osittain halogenoituja kloorifluorihilivetyjä palontorjunnassa 1.6.1995 lukien yhteensopiva tiettyjen perustamissopimuksen määräysten kanssa. Vaikka kansallinen tuomioistuin katsoo, että asetuksen perusteella tällainen kielto on kiistattomasti olemassa, on kuitenkin tutkittava asetuksen tätä koskevat säännökset.
- 19 Aluksi on syytä todeta, että asetuksen ja sen 5 artiklan tarkoituksena on panna täytäntöön Wienin yleissopimukseen ja Montrealin pöytäkirjaan sekä sen toiseen muutokseen perustuvat yhteisön sitoumukset.
- 20 On selvää, että yhteisön oikeuden säännöksiä ja määräyksiä on tulkittava niin pitkälti kuin mahdollista kansainvälisen oikeuden mukaisesti erityisesti silloin, kun yhteisön oikeussääntöjen tarkoituksena on nimenomaan panna täytäntöön yhteisön tekemä kansainvälinen sopimus (ks. vastaavasti asia C-61/94, komissio v. Saksa, tuomio 10.9.1996, Kok. 1996, s. I-3989, 52 kohta).

- 21 Wienin yleissopimuksen 2 artiklan 3 kappaleen mukaan osapuolet voivat säätää tiukemmista valtion sisäisistä toimista, jos ne haluavat tieteellisten tutkimusten perusteella edistää sellaisten korvaavien aineiden käyttöä, joiden vaikutukset ovat vähemmän haitallisia otsonikerrokselle.
- 22 Tämän mahdollisuuden huomioon ottaen asetuksen kuudennessa perustelukappaleessa todetaan, että erityisesti tieteellisten todisteiden perusteella on asianmukaista joissakin tapauksissa ottaa käyttöön tiukempia rajoitustoimenpiteitä kuin mitä Montrealin pöytäkirjan toisessa muutoksessa on määrätty.
- 23 Juuri tämän tavoitteen saavuttamiseksi asetuksen 5 artiklassa asetetaan kielto käyttää osittain halogenoituja kloorifluorihilivetyjä.
- 24 Tästä pääsääntöisestä kiellosta, jota sovelletaan 1.6.1995 alkaen, on kuitenkin useita poikkeuksia, jotka on tyhjentävästi lueteltu asetuksen 5 artiklan 1 kohdassa. Siten osittain halogenoituja kloorifluorihilivetyjä voidaan tämän säännöksen mukaan käyttää 1.6.1995 jälkeen liuottimina, jäähdytysaineina, eristykseen käytettävien kovien vaahtomuovien ja turvatarkoituksiin käytettävien yhtenäisen pinnan muodostavien solumuovien tuotannossa, laboratoriotarkoituksissa (erityisesti tutkimus- ja kehitystyössä), raaka-aineena muiden kemikaalien valmistuksessa ja kantokaasuina sterilointiaineissa suljetuissa järjestelmissä.
- 25 Lisäksi pääsääntöisen käyttökiellon mukaisesti asetuksen 5 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa asetetaan kielto käyttää osittain halogenoituja kloorifluorihilivetyjä muihin tarkoituksiin 1.1.1996, 1.1.1998 ja 1.1.2000 lukien.

- 26 Näissä säännöksissä ei ole säädetty osittain halogenoitujen kloorifluorihilivetyjen käytöstä palontorjunta-aineena, joten niiden käyttö on asetuksen 5 artiklan 1 kohdan mukaan kielletty 1.6.1995 lukien.
- 27 Näin ollen on pohdittava, tarkoittaako täysi kieltäminen osittain halogenoituja kloorifluorihilivetyjä palontorjunta-aineena sitä, että myös niiden myynti on kielletty.
- 28 Tältä osin on todettava, ettei asetuksen 5 artiklassa ole mainintaa osittain halogenoitujen kloorifluorihilivetyjen myynnistä palontorjunta-aineena. Koska osittain halogenoitujen kloorifluorihilivetyjen saattaminen kauppaverkostoon palontorjunta-aineena on kuitenkin näiden aineiden käyttöä edeltävä toimi, jolla ei ole muuta tarkoitusta kuin sen käyttö tähän samaan tarkoitukseen, on katsottava, että koska niiden käyttö on täysin kielletty 1.6.1995 alkaen, niiden saattaminen markkinoille palontorjunta-aineina on myös täysin kielletty kyseisestä päivästä alkaen.
- 29 Tätä tulkintaa tukevat sekä asetuksen 3 artikla että 6—13 artikla, jotka koskevat valvottavien aineiden tuotantoa ja tuontia, jotka ovat myös niiden käyttöä edeltäviä toimia. Koska näissä säännöksissä ei mainita palontorjuntaan tarkoitettujen osittain halogenoitujen kloorifluorihilivetyjen tuotantoa ja tuontia, tämä osoittaa, että yhteisön lainsäätäjä on säätäessään pääsääntöisen kiellon käyttäen näitä aineita palontorjuntaan katsonut, ettei ollut enää tarvetta säännellä näiden aineiden tuotantoa, tuontia ja näin myös niiden myyntiä.
- 30 Näin ollen asetuksen 5 artiklaa on tulkittava siten, että siinä kielletään täysin palontorjuntaan tarkoitettujen osittain halogenoitujen kloorifluorihilivetyjen käyttöä ja siten myös niiden myyntiä.

Asetuksen 5 artiklan yhteensopivuus perustamissopimuksen 130 r artiklan kanssa

- 31 Safety katsoo, että kielto käyttää osittain halogenoituja kloorifluorihilivetyjä palontorjunta-aineena on perustamissopimuksen 130 r artiklan vastainen, koska neuvosto ei ole noudattanut tässä määräyksessä asetettuja tavoitteita, periaatteita ja perusteita ja koska se on siten ylittänyt harkintavaltansa rajat.
- 32 Sitä vastoin neuvosto katsoo, että perustamissopimuksen 130 r artiklassa sille annetaan harkintavaltaa ja ettei yhteisöjen tuomioistuin voi valvoa tällaisen arvioinnin lopputulosta. Se katsoo myös, että tässä määräyksessä sille annetaan laaja harkintavalta valita toimenpiteet ympäristönsuojelupolitiikan toteuttamiseksi. Ainoastaan se, että nämä toimenpiteet ovat ilmeisen sopimattomia pyrittäyn päämäärään nähden, voisi vaikuttaa niiden lainmukaisuuteen.
- 33 Perustamissopimuksen 130 r artiklassa määrätään seuraavaa:

”1. Yhteisön ympäristöpolitiikalla myötävaikutetaan seuraavien tavoitteiden saavuttamiseen:

— ympäristön laadun säilyttäminen, suojeleminen ja parantaminen;

— ihmisten terveyden suojeleminen;

— luonnonvarojen harkittu ja järkevä käyttö;

— sellaisten toimenpiteiden edistäminen kansainvälisellä tasolla, joilla puututaan alueellisiin tai maailmanlaajuisiin ympäristöongelmiin.

2. Yhteisön ympäristöpolitiikalla pyritään suojelun korkeaan tasoon yhteisön eri alueiden tilanteiden erilaisuus huomioon ottaen. Yhteisön ympäristöpolitiikka perustuu ennalta varautumisen periaatteelle sekä periaatteille, joiden mukaan ennalta ehkäiseviin toimiin olisi ryhdyttävä, ympäristövahingot olisi torjuttava ensisijaisesti niiden lähteellä ja saastuttajan olisi maksettava. — —

— —

3. Ympäristöpolitiikkaansa valmistellessaan yhteisö ottaa huomioon:

— saatavilla olevat tieteelliset ja tekniset tiedot;

— ympäristöolot yhteisön eri alueilla;

— toimien toteuttamisesta tai toteuttamatta jättämisestä mahdollisesti johtuvat edut ja kustannukset;

— yhteisön taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen kokonaisuuden ja yhteisön eri alueiden tasapainoisen kehityksen.

4. — — ”

34 Tässä määräyksessä vahvistetaan siten useita tavoitteita, periaatteita ja perusteita, joita yhteisön lainsäätäjän on noudatettava toteuttaessaan ympäristöpolitiikkaa.

35 Koska kuitenkin tiettyjen 130 r artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden ja periaatteiden välillä on löydettävä tasapaino ja koska siinä määrättyjen perusteiden soveltaminen on vaikeaa, tuomioistuimessa tapahtuvan valvonnan on välttämättä rajoituttava sen tutkimiseen, onko neuvosto tehnyt perustamissopimuksen 130 r artiklan soveltamisedellytysten osalta ilmeisen arviointivirheen antaessaan asetuksen.

36 Näin ollen on tutkittava, onko asetus annettu perustamissopimuksen 130 r artiklan vastaisesti, kun otetaan huomioon asetuksen tavoite.

37 Tältä osin Safety vetoaa kolmeen perusteeseen.

38 Ensinnäkin se väittää, että kun asetuksessa on sallittu muiden aineiden kuten halonien käyttö, siinä ei ole otettu huomioon kahta muuta perustavanlaatuista tekijää ympäristönsuojelussa, eli osittain halogenoitujen kloorifluorihilivetyjen vaikutusta planeetan lämpenemiseen (Global Warming Potential, jäljempänä GWP) ja niiden elinikää ilmakehässä (Atmospheric Lifetime, jäljempänä ALT); nämä tekijät on otettava huomioon yhdessä otsonia kuluttavaa ominaisvaikutusta ilmaisevan kertoimen kanssa (Ozone Depletion Potential, jäljempänä ODP). Safety katsoo, että jos kaikki nämä tekijät otettaisiin huomioon, osittain halogenoidut kloorifluorihilivedyt osoittautuisivat huomattavasti vähemmän haitallisiksi kuin halonit. Näin ollen se väittää, että koska asetuksessa on otettu huomioon ainoastaan ODP-kerroin ja koska siinä on säädetty ainoastaan toimenpiteistä otsonikerroksen heikentymistä vastaan, asetuksella ei ole Safetyn mielestä turvattu koko ympäristön-

suojelua, mitä perustamissopimuksen 130 r artiklassa edellytetään, vaan ainoastaan osa siitä.

- 39 Aluksi on todettava, ettei se, ettei muiden aineiden käyttöä ole kielletty — vaikka tällaisen kiellon poisjättäminen muutoin olisikin lainvastaista — voi sinänsä vaikuttaa osittain halogenoitujen kloorifluorihilivetyjen käyttöä koskevan kiellon pätevyyteen.
- 40 Väitteestä, jonka mukaan osittain halogenoitujen kloorifluorihilivetyjen osalta ei ole otettu huomioon GWP- ja ALT-tekijöitä, on todettava, että perustamissopimuksen 130 r artiklan 1 kohdassa yhteisön ympäristöpolitiikan yhtenä tavoitteena mainitaan ympäristön laadun säilyttäminen, suojeleminen ja parantaminen.
- 41 Kuten yhteisöjen tuomioistuin on asiassa C-379/92, Peralta, 14.7.1994 antamassaan tuomiossa (Kok. 1994, s. I-3453, 57 kohta) katsonut, perustamissopimuksen 130 r artiklassa määritellään ainoastaan yhteisön yleiset tavoitteet ympäristöasioissa. Perustamissopimuksen 130 s artiklassa on annettu neuvoston tehtäväksi päättää toteutettavista toiminnoista. Perustamissopimuksen 130 t artiklassa täsmennetään lisäksi, että yhteiset suojatoimenpiteet, jotka on toteutettu 130 s artiklan nojalla, eivät estä jäsenvaltioita pitämästä voimassa tai toteuttamasta tiukempia perustamissopimuksen mukaisia suojatoimenpiteitä.
- 42 Näistä määräyksistä ei seuraa, että perustamissopimuksen 130 r artiklan 1 kohta velvoittaisi yhteisön lainsäätäjän joka kerta, kun se toteuttaa ympäristön säilyttämiseksi, suojelemiseksi ja parantamiseksi sellaisia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on ratkaista tietty ympäristöongelma, toteuttamaan samanaikaisesti koko ympäristöön kohdistuvia toimenpiteitä.

- 43 Näin ollen perustamissopimuksen 130 r artiklan 1 kohdan mukaan on mahdollista toteuttaa toimenpiteitä, jotka kohdistuvat ainoastaan tiettyihin määriteltyihin ympäristön osa-alueisiin, kunhan toimenpiteet myötävaikuttavat ympäristön laadun säilyttämiseen, suojeluun ja parantamiseen.
- 44 Tältä osin asetuksen tavoitteena on säännellä otsonikerrosta heikentäviä aineita, kuten sen otsikosta ilmenee. Sen, että asetus koskee ainoastaan tätä ympäristön säilyttämisen, suojelun ja parantamisen osa-alueita, ei voida katsoa olevan ristiriidassa perustamissopimuksen 130 r artiklan 1 kohdan tarkoituksen kanssa.
- 45 Toiseksi Safety väittää, ettei asetuksessa ole turvattu perustamissopimuksen 130 r artiklan 2 kohdan edellyttämää ympäristönsuojelun korkeaa tasoa, kun siinä sallitaan halonien käyttö, vaikka näiden ODP-kerroin on osittain halogenoituihin kloorifluorihiihivetyihin verrattuna paljon korkeampi ja vaikka halonit ovat siten otsonille huomattavasti vaarallisempia.
- 46 Tämän edellytyksen osalta on todettava, että asetuksessa turvataan ympäristönsuojelun korkea taso. Asetuksen neljännessä ja viidennestä perustelukappaleesta käy ilmi, että asetuksen tarkoituksena on tieteellisen tietojen perusteella ja Wienin yleissopimukseen sekä Montrealin pöytäkirjaan tehtyyn toiseen muutokseen perustuvien yhteisön sitoumusten noudattamiseksi säätää toimenpiteistä muun muassa osittain halogenoitujen kloorifluorihiihivetyjen käytön valvomiseksi. Asetuksen kuudennessa perustelukappaleessa täsmennetään lisäksi, että tieteellisten tietojen perusteella tietyissä tapauksissa on perusteltua ottaa käyttöön tiukempia valvontatoimenpiteitä kuin mitä pöytäkirjan toisessa muutoksessa on määrätty. Kun yhteisöjen lainsäätäjä on asetuksen 5 artiklan 1 kohdassa kieltänyt osittain halogenoitujen kloorifluorihiihivetyjen käytön ja kun se on siten toteuttanut tiukemman toimenpiteen kuin mitä sen kansainväliset velvoitteet edellyttävät, se ei ole loukannut perustamissopimuksen 130 r artiklan 2 kohdassa asetettua ympäristönsuojelun korkeaa tasoa koskevaa periaatetta.

- 47 Lopuksi on selvää, että vaikka perustamissopimuksen 130 r artiklan 2 kohdassa edellytetään, että yhteisön ympäristönsuojelupolitiikassa pyritään suojelun korkeaan tasoon, suojelun tason ei kuitenkaan tarvitse välttämättä olla teknisesti korkein mahdollinen ollakseen tämän määräyksen mukainen. Kuten tämän tuomion 41 kohdasta ilmenee, perustamissopimuksen 130 t artiklan mukaan jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai toteuttaa tiukempia suojaustoimenpiteitä.
- 48 Lopuksi Safety katsoo, että kun asetuksessa ei kielletä muiden palontorjunta-aineiden kuten fluorattujen hiilivetyjen ja perfluorihiiilivetyjen käyttöä, siinä ei ole otettu huomioon saatavilla olevia tieteellisiä ja teknisiä tietoja, kuten perustamissopimuksen 130 r artiklan 3 kohdassa edellytetään, koska nämä aineet, joiden GWP- ja ALT-arvot ovat erittäin korkeat, ovat haitallisempia ympäristölle kuin osittain halogenoitua kloorifluorihiiilivedyt, joiden ODP-, GWP- ja ALT-arvoja on Safetyn mukaan pidettävä hyväksyttävänä.
- 49 Perustamissopimuksen 130 r artiklan 3 kohdassa edellytetään, että yhteisö ottaa ympäristöpolitiikkaa valmistellessaan huomioon muun muassa saatavilla olevat tieteelliset ja tekniset tiedot. Ei kuitenkaan voida katsoa, ettei asetuksessa olisi täytetty tätä edellytystä.
- 50 Sen lisäksi, että asetuksen neljännessä ja viidennessä perustelukappaleessa on mainittu tieteellisten tietojen huomioon ottaminen, sen seitsemännessä perustelukappaleessa korostetaan, että ”on suotavaa tarkistaa määräjain otsonikerrosta heikentävien aineiden hyväksytyt käyttötarkoitukset” ja kahdeksannessa perustelukappaleessa todetaan, että ”otsonikerrosta heikentävien aineiden markkinakehitystä on tarpeen tarkkailla, ottaen erityisesti huomioon riittävä tarjonta välttämättömiä käyttötarkoituksia varten ja asianmukaisten korvaavien aineiden kehitysvaihe, mutta myös otsonikerrosta heikentävien aineiden, jotka laskeaan [vapaaseen vaihdantaan yhteisössä],² tuonnin pitäminen vähimmäistasolla, olivatpa aineet käyttämättömiä, talteenotettuja tai regeneroituja”.

2 — Lainausta on korjattu hakasuluissa olevin osin yhteisöjen tuomioistuimessa, koska asetuksen suomenkielinen käännös on epätarkka.

- 51 Juuri saatavilla olevien tieteellisten ja teknisten tietojen huomioon ottamiseksi asetuksen 5 artiklan 6 kohdassa, joka koskee osittain halogenoitujen kloorifluorihii-
livedyjen käyttöä, säädetään, että komissio voi teknisen kehityksen perusteella täy-
dentää, supistaa tai muuttaa kiellettyjen käyttötarkoitusten luetteloa.
- 52 Lisäksi on todettava, että kuten pääasian asiakirjoista ilmenee, asetusta annettaessa
oli tieteelliseltä kannalta mahdollista korvata osittain halogenoidut kloorifluorihii-
livedyt muilla aineilla ja käyttää otsonikerrokselle vähemmän haitallisia tuotteita,
kuten vettä, jauheita ja inerttisiä kaasuja.
- 53 Tämän vuoksi yhteisön lainsäätäjä ei ole tehnyt ilmeistä arviointivirhettä kieltäes-
sään osittain halogenoitujen kloorifluorihii-
livedyjen käytön ja siten myös myynnin
palontorjunta-aineena. Näin ollen edellä käsitelty väite, jonka mukaan asetus on
perustamissopimuksen 130 r artiklan vastainen, on hylättävä.
- 54 Safety katsoo myös, että kieltö käyttää ja siten myös myydä osittain halogenoituja
kloorifluorihii-
livedyjä palontorjunta-aineena ei ole oikeasuhteinen ympäristönsuo-
jelutavoitteeseen nähden.
- 55 Tältä osin on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan sen selvittämi-
seksi, onko jokin yhteisön oikeuden säännös suhteellisuusperiaatteen mukainen,
on arvioitava, voidaanko säännöksellä toteutetuilla keinoilla saavuttaa tavoiteltu
tulos ylittämättä sitä, mikä tuloksen saavuttamiseksi on tarpeen (ks. muun muassa

asia C-233/94, Saksa v. parlamentti ja neuvosto, tuomio 13.5.1997, Kok. 1997, s. I-2405, 54 kohta).

- 56 Kun otetaan huomioon asetuksen tavoite, joka on otsonikerroksen suojelu, on todettava, että asetuksen 5 artiklan 1 kohdassa käytetty keino, eli kieltä käyttää ja siten myös myydä osittain halogenoituja kloorifluorihiihivetyjä palontorjunta-aineena, soveltui tämän tavoitteen saavuttamiseen. Kun kuitenkin otetaan huomioon, että muiden otsonikerrokselle yhtä haitallisten tai jopa haitallisempienkin aineiden kuten halonien käyttö palontorjunnassa on sallittu, on tutkittava, ylittääkö tämä kieltö suhteellisuusperiaatteen noudattamisen asettamat rajat.
- 57 Tältä osin riittää, kun todetaan, että kuten pääasian asiakirja-aineistosta käy ilmi, halonien sammutuskyky on korvaamaton erityisesti pienien tilojen tulipalojen sammutuksessa ja että niiden myrkylliset vaikutukset ovat äärimmäisen vähäiset, kun taas saman tuloksen saavuttamiseksi tarvitaan suurempi määrä osittain halogenoituja kloorifluorihiihivetyjä, ja myrkylliset vaikutukset ovat tällöin suuremmat.
- 58 Kun osittain halogenoiduille kloorifluorihiihivedyille on olemassa tehokkaita korvaavia tuotteita kuten vesi, jauheet ja inerttiset kaasut, niin kuin tämän tuomion 52 kohdassa on todettu, ja tiettyjä olennaisia käyttötarkoituksia varten on olemassa korvaamattomia vaihtoehtoisia tuotteita kuten haloneita, niin kuin tämän tuomion 57 kohdassa on todettu, ei voida katsoa, että osittain halogenoitujen kloorifluorihiihivetyjen käyttöä koskeva kieltö olisi suhteellisuusperiaatteen vastainen.
- 59 Siten on katsottava, että asetuksen 5 artiklan 1 kohdan tarkastelussa perustamissopimuksen 130 r artiklan kannalta ei ole ilmennyt seikkoja, jotka vaikuttaisivat sen pätevyYTEEN.

Asetuksen 5 artiklan yhteensopivuus perustamissopimuksen 30 artiklan kanssa

- 60 Kansallinen tuomioistuin pyytää yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua myös asetuksen 5 artiklan 1 kohdassa säädetyn osittain halogenoitujen kloorifluorihiilivetyjen käyttöä ja myyntiä palontorjunta-aineena koskevan kiellon pätevydestä perustamissopimuksen 30 artiklan kannalta.
- 61 Aluksi on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan määrällisten rajoitusten sekä vaikutuksiltaan vastaavien toimenpiteiden kieltö koskee paitsi kansallisia toimenpiteitä myös yhteisöjen toimielinten tekemiä toimenpiteitä (ks. mm. asia 15/83, Denkavit, tuomio 17.5.1984, Kok. 1984, s. 2171, 15 kohta ja asia C-51/93, Meyhui, tuomio 9.8.1994, Kok. 1994, s. I-3879, 11 kohta).
- 62 Yhteisöjen tuomioistuin on jo todennut, että ympäristönsuojelu on eräs yhteisön olennaisista tavoitteista (ks. asia 240/83, Association de défense des brûleurs d'huiles usagées, tuomio 7.2.1985, Kok. 1985, s. 531, 13 kohta). Lisäksi yhteisöjen tuomioistuin totesi asiassa 302/86, komissio vastaan Tanska, 20.9.1988 antamassaan tuomiossa (Kok. 1988, s. 4607, 9 kohta), että ympäristönsuojelu on pakottava vaatimus, joka voi rajoittaa perustamissopimuksen 30 artiklan soveltamista.
- 63 Safety kuitenkin katsoo, että suhteellisuusperiaatetta ei ole noudatettu myöskään perustamissopimuksen 30 artiklan kannalta.
- 64 Tältä osin on muistettava, että kuten asetuksen tavoitteesta ja tämän tuomion 57—59 kohdassa mainituista seikoista ilmenee, osittain halogenoitujen kloorifluorihiilivetyjen käytön ja myynnin kieltämistä otsonikerroksen suojelemiseksi ei voida pitää toimenpiteenä, joka ei ole oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään nähden.

- 65 On siten todettava, että esitetyn kysymyksen tarkastelussa ei ole ilmennyt mitään sellaista seikkaa, joka vaikuttaisi asetuksen 5 artiklan pätevyYTEEN.

Asetuksen 5 artiklan yhteensopivuus perustamissopimuksen 86 artiklan kanssa

- 66 Kansallisen tuomioistuimen esittämä kysymys koskee sisällöllisesti sitä, että kun asetuksen 5 artiklan 1 kohdassa asetetaan kielto käyttää ja myydä osittain halogenoituja kloorifluorihiihivetyjä, onko tästä seurauksena se, että perustamissopimuksen 86 artiklan vastaisesti edistetään muiden sellaisten aineiden, joita ei ole tässä asetuksessa kielletty, tuottajien ja myyjien määrävän markkina-aseman väärinkäyttöä.
- 67 Tältä osin vakiintuneessa oikeuskäytännössä on todettu, että koska ennakkoratkaisulla on pyrittävä antamaan kansalliselle tuomioistuimelle hyödyllinen yhteisön oikeuden tulkinta, kansallisen tuomioistuimen on määriteltävä esittämiinsä kysymyksiin liittyvät tosiasiat ja oikeudelliset seikat tai ainakin selostettava ne tosiseikkoja koskevat olettamukset, joihin nämä kysymykset perustuvat (ks. mm. yhdistetyt asiat C-320/90—C-322/90, Telemarsicabruzzo ym., tuomio 26.1.1993, Kok. 1993, s. I-393, 6 kohta ja asia C-157/92, Banchemo, määräys 19.3.1993, Kok. 1993, s. I-1085, 4 kohta).
- 68 Kuten yhteisöjen tuomioistuin on yhdistetyissä asioissa Telemarsicabruzzo ym. antamassaan tuomiossa (7 kohta) sekä asiassa Banchemo antamassaan määräyksessä (5 kohta) katsonut, nämä edellytykset koskevat erityisesti tiettyjä aloja, kuten kilpailua, joille ovat luonteenomaisia monimutkaiset tosiseikat ja oikeudelliset seikat.

- 69 Ennakkoratkaisupyyntöä koskevassa päätöksessä ei kuitenkaan ole riittäviä tietoja, jotta nämä edellytykset täytyisivät.
- 70 Kyseisessä päätöksessä ei esitetä tarvittavia tietoja kyseisten markkinoiden rajaamiseksi eikä selitetä osittain halogenoitujen kloorifluorihilivetyjen myyntiä koskevan kiellon vaikutusta näiden markkinoiden toimintaan. Lisäksi ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin on ainoastaan viitannut perustamissopimuksen 86 artiklaan ilmoittamatta täsmällisiä syitä sille, miksi se pyytää ennakkoratkaisua asetuksen 5 artiklan 1 kohdassa säädetyn kiellon pätevyydestä tilanteessa, jota sen käsiteltäväksi saatettu asia koskee.
- 71 Näin ollen yhteisöjen tuomioistuin ei voi ennakkoratkaisupyyntöä koskevassa päätöksessä annettujen tietojen perusteella antaa hyödyllistä yhteisön oikeuden tulkintaa, koska kansallisen tuomioistuimen tarkoittamat oikeudelliset seikat ja tosiseikat on esitetty liian epätäsmällisesti.
- 72 Näin ollen on todettava, että yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 92 artiklan ja 103 artiklan 1 kohdan mukaan yhteisöjen tuomioistuimelle esitetyn kysymyksen tämä osa on selvästi sellainen, että se on jätettävä tutkimatta.

Asetuksen 5 artiklan yhteensopivuus perustamissopimuksen 92 artiklan kanssa

- 73 Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan ainoastaan suoraan tai välillisesti valtion varoista myönnettyjä etuja on pidettävä perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuina tukina. Kyseisen määräyksen sanamuodosta ja EY:n perustamissopimuksen 93 artiklassa vahvistetuista menettelymääräyksistä käy ilmi, että muista lähteistä kuin valtion varoista myönnetyt edut eivät kuulu kyseisen määräyksen soveltamisalaan (ks. asia 82/77, Van Tiggele, tuomio 24.1.1978, Kok. 1978, s. 25, 24 ja 25 kohta ja yhdistetyt asiat

C-72/91 ja C-73/91, Sloman Neptun, tuomio 17.3.1993, Kok. 1993, s. I-887, 19 kohta).

- 74 Tässä tapauksessa se mahdollinen etu, jonka halonia tuottavat yritykset saavat kielosta käyttää osittain halogenoituja kloorifluorihiihivetyjä palontorjunnassa, johtuu yhteisön lainsäätäjän säätämästä ympäristönsuojelutoimenpiteestä eikä valtion toimenpiteestä, joten sillä ei millään tavalla suoraan eikä välillisesti siirretä valtion varoja halonia tuottaville yrityksille. Näin ollen asetuksen 5 artikla ei kuulu perustamissopimuksen 92 artiklan soveltamisalaan.

Asetuksen 5 artiklan yhteensopivuus perustamissopimuksen 3 ja 5 artiklan kanssa

- 75 Perustamissopimuksen 3 artiklassa määritetään ne alat ja tavoitteet, joita yhteisön toiminta koskee. Siinä määrätään siten yhteismarkkinoita koskevat yleiset periaatteet, joita sovelletaan yhdessä perustamissopimuksen niiden lukujen kanssa, joilla nämä periaatteet on tarkoitettu täyttämään (asia 229/83, Leclerc ym., tuomio 10.1.1985, Kok. 1985, s. 1, 8 kohta).
- 76 Perustamissopimuksen 3 artiklassa mainitut yleiset periaatteet, joilla on merkitystä tämän asian kannalta, on ilmaistu seuraavasti: ”sisämarkkinat, joille on ominaista, että tavaroiden — — vapaata liikkuvuutta rajoittavat esteet poistetaan — — ” (c kohta) ja ”järjestelmä, jolla taataan, ettei kilpailu sisämarkkinoilla vääristy” (g kohta); näitä periaatteita on täsmennetty vastaavasti perustamissopimuksen 30 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa sekä 86 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa. Edellä on kuitenkin jo todettu, että asetuksen 5 artikla on yhteensopiva perustamissopimuksen 30 artiklan kanssa ja ettei kysymykseen sen yhteensopivuudesta perustamissopimuksen 86 artiklan kanssa voitu vastata, koska ennakkoratkaisupyynnönä koskevassa päätöksessä ei ole annettu tarvittavia tietoja. Näin ollen ei

ole syytä vastata kysymykseen asetuksen 5 artiklan yhteensopivuudesta perustamissopimuksen 3 artiklan kanssa.

- 77 Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan perustamissopimuksen 5 artiklassa asetetaan jäsenvaltioiden ja yhteisön toimielinten välisen vastavuoroisen lojaalin yhteistyön velvoitteet (asia C-2/88, Zwartveld ym., määräys 13.7.1990, Kok. 1990, s. I-3365, 17 kohta ja yhdistetyt asiat C-63/90 ja C-67/90, Portugali ja Espanja v. neuvosto, tuomio 13.10.1992, Kok. 1992, s. I-5073, 52 kohta). Näin ollen tämä määräys ei voi koskea toimenpidettä, jonka yhteisön lainsäätäjä on toteuttanut ympäristönsuojelun alalla ja josta saattaa aiheutua etua tai haittaa tietyille yrityksille. Näin ollen kysymykseen asetuksen 5 artiklan yhteensopivuudesta perustamissopimuksen 5 artiklan kanssa ei ole tarpeen vastata.
- 78 On siten todettava, että esitetyn kysymyksen tarkastelussa ei ole ilmennyt mitään sellaista seikkaa, joka vaikuttaisi asetuksen 5 artiklan pätevyuteen.

Oikeudenkäyntikulut

- 79 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Italian, Espanjan, Ranskan ja Itävallan hallituksille sekä Euroopan unionin neuvostolle ja yhteisöjen komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on ratkaissut Pretura circondariale di Avezzanon 16.10.1995 tekemällään päätöksellä esittämän kysymyksen seuraavasti:

Esitetyn kysymyksen tarkastelussa ei ole ilmennyt mitään sellaista seikkaa, joka vaikuttaisi otsonikerrosta heikentävistä aineista 15 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3093/94 5 artiklan pätevyYTEEN.

Rodríguez Iglesias

Gulmann

Ragnemalm

Wathelet

Mancini

Moitinho de Almeida

Kapteyn

Edward

Jann

Sevón

Ioannou

Julistettiin Luxemburgissa 14 päivänä heinäkuuta 1998.

R. Grass

G. C. Rodríguez Iglesias

kirjaaja

presidentti